

3. Лановий В. Анатомія кризи української економіки / В. Лановий // Економічна правда. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.epravda.com.ua/publications/2015/06/16/546489/>

4. Юрченко М. Є., Марченко Н. А. Модель оцінки ймовірності банкрутства підприємств в сучасних умовах / М.Є. Юрченко, Н.А. Марченко // Ефективна економіка. - № 9. - 2015. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.economy.nauka.com.ua/?op=1&z=4283>

5. Олександренко І.В. Основні причини банкрутства підприємств / І.В. олександренко // Економічний форум. - №2. – 2015. – С. 222-226

6. Вудвуд В.В., Власова А.О. Фінансове управління як основа антикризової політики на підприємстві / В.В. Вудвуд, А.О. Власова // Економіка підприємств. - Випуск I (57). - 2015. – С. 88- 94.

РОЗВИТОК ПІДПРИЄМСТВ В УКРАЇНІ

Ковалевська А. О., студентка

*Науковий керівник: Ганзюк С. М., к. е. н., доцент
Дніпровський державний технічний університет*

Нині конкурентоспроможність будь-якої держави на ринку значно залежить від стану модернізації її економіки. Як засвідчує світовий досвід, однією з ключових передумов підвищення рівня конкурентоспроможності економіки держави, формування та реалізації її експортного потенціалу, гарантією зниження рівня безробіття, покращення якості життя населення і матеріального збагачення країни є розвиток підприємництва.

Нагадаємо, підприємство — це самостійний суб'єкт господарювання, створений компетентним органом державної влади або органом місцевого самоврядування, або іншими суб'єктами для задоволення суспільних та особистих потреб шляхом систематичного здійснення виробничої, науково-дослідної, торговельної, іншої господарської діяльності. Підприємства можуть створюватись як для здійснення підприємництва, так і для некомерційної господарської діяльності.

Будь-яке підприємство як юридична особа визначається за такими ознаками:

1) організаційна єдність. Підприємство — це відповідним чином організована господарська діяльність із певною структурою управління і визначеними принципами внутрішньої побудови;

2) відокремлення майна. Будь-яке підприємство має власні верстати, устаткування, машини, технологічні пристрої, матеріали, паливо тощо, якими володіє, розпоряджається і користується у виробничому процесі;

3) майнова відповідальність. Підприємство несе юридичну та економічну відповідальність за своїми обов'язками перед постачальниками, споживачами і державою;

4) До того ж підприємство має право від свого імені й у власних інтересах звертатися до суду із позовами, вимагати відшкодування своїх збитків, якщо вони заподіяні іншим підприємством, або скасування рішень державних органів влади у разі їх незаконного характеру [1].

Підприємства і ринкова економіка в цілому можуть динамічно розвиватися за умови факторної мобільності. Вона характеризується постійним рухом виробничих ресурсів між підприємствами, галузями, секторами економіки. Цей рух відбувається переважно через акціонерний механізм на принципах саморегуляції — ресурси спрямовуються туди, де можна одержати вищу норму прибутку на їх авансовану вартість.

Роль підприємств в економіці полягає насамперед у тому, що в них здійснюється поєднання засобів виробництва з робочою силою. Будучи основними суб'єктами господарської діяльності, вони забезпечують зайнятість для переважної частини населення (в США, наприклад, 75 % зайнятого населення працює на підприємствах) і виробляють необхідні для людей і народного господарства товари й послуги. Вони до певної міри мають закінчений тип відтворення, оскільки реалізують свою продукцію, відшкодовують витрати і забезпечують черговий цикл виробництва [1].

Важливою є і соціальна роль підприємств. Саме там формуються трудові навички людей, підвищується їх кваліфікація, виховується організаційна культура (дисциплінованість, відповідальність за доручену справу, колективізм та ін.), відбувається реалізація здібностей працівників. Підприємства беруть на себе функцію задоволення значної частки соціальних потреб своїх працівників (часткове забезпечення житлом, безплатними або пільговими путівками, тощо) [1].

На рисунку 1 представлено динаміку зміни зареєстрованих приватних підприємств в Україні за період 2010 – 2018 рр.

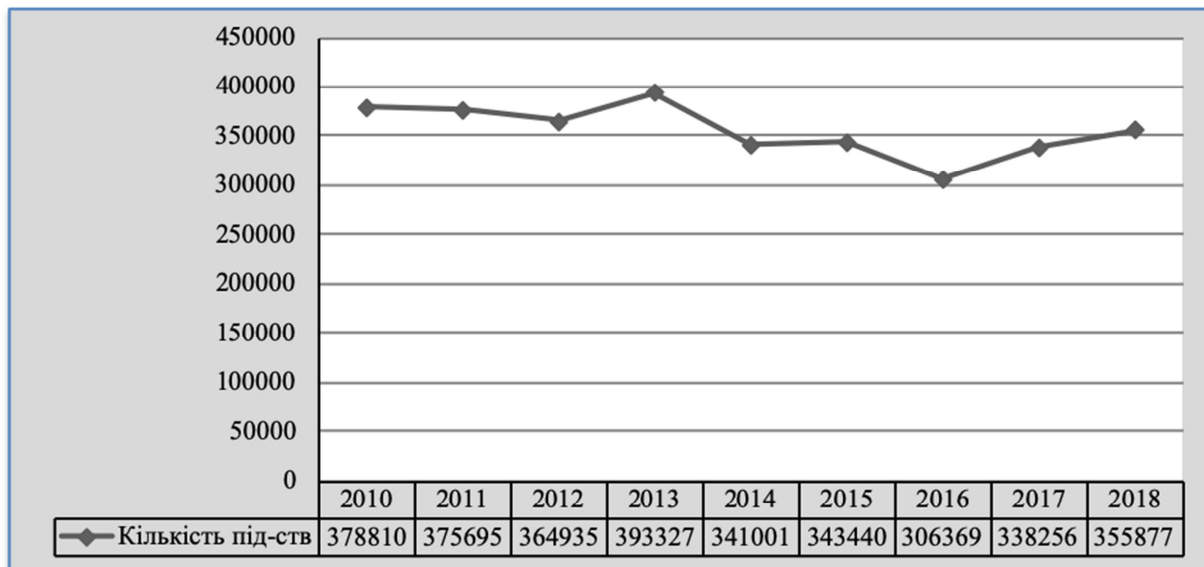

Рисунок 1 – Зміна кількості приватних підприємств в Україні, од. [2]

Як видно з рисунку, за період 2010 – 2013 роки кількість підприємств помітно зростала, але за 2014 - 2016 роки значно зменшилася і становила на початку 207 року 306,3 тис. од. за останні два роки ситуація дещо покращилася, на початку 2019 року кількість підприємств становила 355,8 тис. од.

Розвиток сучасних вітчизняних підприємств має ряд особливостей, які пов'язані з неузгодженістю рішень на державному рівні, нестабільністю законодавчої бази, високим рівнем податків, «втечею» кваліфікованих кадрів. Усунення таких негативних явищ дало б можливість покращити роботу вітчизняних підприємств, створити умови для стабілізації їх власного становища та для наповнення бюджету держави [3].

Література.

1. Бойчук І.В. Маркетинг промислового підприємства. [текст]: навчальний посібник. – К.: «Центр учбової літератури», 2014. – 360 с.
2. Кількість підприємств 2010-2018: дані офіційного сайту Державної служби статистики України. - [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>
3. Болтянська, Л. О. Економіка підприємства [Текст] : навч. посібник : рекомендовано МОН України / Л. О. Болтянська, Л. О. Андрєєва, О. І. Лисак. – Херсон : Олді-плюс, 2015. – 668 с.